

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicații oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

Sabatul pământului.

Problemele sociale au preocupat omenirea de când e lumea.

Omenirea, constrânsă de împrejurări, la anumite timpuri s'a ocupat mai intensiv cu aceste probleme, ce tăiau adânc în ogorul vieții, căutând să le soluționeze prin legiuiri, cari țindeau să descongeseze nedreptăți sociale, ce se aglomerau din timp în timp în defavorul unor clase de oameni.

Dintre problemele sociale, cari au devenit mai acute stau pe primul plan: problema nutrimentului și cea a locuințelor.

Omul ca să poată trăi și munci, trebuie să se nutrească și să aibă oarecare adăpost.

Trecutul ne arată, că izvorul vecinic al nutrimentului, adică pământul și construcțiile pentru adăpost, au ajuns în anumite epoci în mare parte în mâinile celor puțini, spre paguba celor mulți, cărora prin aceasta li-s'a periclizat existența.

Strigătul desperat cu lozinca „panem et circenses” ni-e tuturor cunoscut și în fond nu este alta, decât strigătul după „pâinea cea de toate zilele”, o problemă arzătoare pentru timpurile de atunci.

Formele sub cari se ivesc problemele sociale sunt diferite în istoria popoarelor, esența lor însă a rămas una și aceeași.

Când pe urma acestor probleme se produc congestiuni în organismul social, legiuitori ca Moisi, Lykurg, Solon și alții restabilesc prin legile lor echilibrul social amenințat, calmând spiritele îndârjite.

Acesta este un fenomen social vechi, care sub diferite forme s'a repetat de atâtea ori în cursul istoriei.

În nex cu problemele sociale facem de data aceasta cunoscut un așezământ din vechime, instituit de puterea vederilor teocratice de pe atunci, pentru soluționarea unei chestiuni sociale de mare importanță din vremurile acelea.

Acest așezământ este: sabatul pământului.

Intâi să vedem ce este sabatul?

Sabatul e la Evrei a șaptea zi din săptămână, socotită de Vineri seara până în seara zilei următoare.

Această zi se serbează spre aducerea aminte de facerea lumii prin Iehova.

„Că în șasa zile a făcut Iehova ceriul și pământul și marea și tot ce este într'însele și în ziua a șaptea a repausat; pentru aceea binecuvântă Iehova ziua sabatului și o sfinți pre ea”. (Moisi II. 20. 11.)

Sabatul este ziua odihnei menită să se recâștige puterile trupești și sufletești și este totdeodată și semnul vecinic al legăturii cu Iehova, care astfel vorbi lui Moisi, ca să le spună fiilor lui Israel: „Cu adevărat, voi să păziți sabbatele mele, că aceste sunt semne între mine și între voi în generațiunile voastre; ca voi să știți, că eu sunt Iehova, care vă sfințesc pre voi. Păziți dară sabatul! că el se cade să fie sfânt vouă: oricine îl va profana, se va omorî; cine va face într'acea zi vre-un lucru, stârpi-se-va sufletul acela din poporul său. Șase zile se va lucra și în a șaptea zi este sabatul, zi de repaos, sfântă lui Iehova. Cine va face

vre-un lucru în ziua sabatului se va omori. Așa fiii lui Israel să păzească sabatul, serbând sabatul în generațiunile lor, prin legământ perpetuu. Acesta între mine și între fiii lui Israel este semn perpetuu, căci în șase zile făcu Iehova ceriul și pământul și într'a șaptea zi se repausă și resuflă. (Moisi II. 31. 13—17.)

Sabatul mai este instituit spre aducere aminte de desrobirea din Egipt, ceea ce reiese din următoarele cuvinte ale lui Moisi: „Și-ți adă aminte, că tu serv ai fost în pământul Egiptului și Iehova Dumnezeuul tău te-a scos pre tine de acolo cu mână tare și cu brațul întins; pentru aceea ți-a ordonat Iehova Dumnezeuul tău să păzești ziua sabatului. (Moisi V. 5. 15.)

În cele de mai sus am văzut rostul sabatului. Acum, înainte de a trece la legătura Sabatului cu pământul, câteva cuvinte despre aceea, cum se consideră proprietatea pământului la poporul lui Israel.

Pământul era proprietatea lui Iehova, iar Evreii numai uzufructuarii lui.

Vorbind Iehova cu Moisi pe muntele Sinai îi zise: „Pământul să nu se vindă de tot; că al meu este pământul și voi sunteți la mine străini și nimernici“. (Moisi III. 25. 23.)

Cele două probleme sociale, una a traiului vieții și alta a locuințelor sunt cuprinse în următoarele câteva cuvinte de înțeles profund: „Și pământul și va da fructul său și-l veți mânca întru sațiu și veți locui într'însul fără temere“. (Moisi III. 25. 19.)

Legătura dintre sabat și pământ s'a făurit astfel, că s'a făcut lege, ca șase ani să fie lucrat pământul, iar în al șaptelea, pământul să odihnească sau cu alte cuvinte în anul al șaptelea să fie sabat spre repaosul pământului.

Iată cât de impresionant se dispune respectarea acestui repaos al pământului: „Voi când veți intra în pământul, pre care vi-l dau vouă, pământul să serbeze repaosul lui Iehova. Șase ani să sameni ogorul tău și șase ani să tai via ta și să aduni venitul ei, iar în anul al șaptelea să fie sabat spre repaosul pământului, sabat să fie lui Iehova; ogorul tău să nu-l sameni și via ta să nu o tai. Pre cele ce vor crește singure dela sine în urma secerișului să nu le aduni și strugurii din via cea netăiată a

ta să nu-i culegi, an de repaos să fie pământului. Și fructele acestui an de sabat al pământului să servească vouă spre nutriție și servului tău și servei tale și năimitului tău și străinului tău care petrece la tine“. (Moisi III. 25. 3—6.)

*

Ce se desprinde din miezul acestei așezământ religios?

Înainte de toate vedem, că se desprinde porunca, că pământul tot al șaptelea an are să fie predat odihnei, ceea ce corespunde rațiunii economice de a nu se istovi, ci dimpotrivă a i-se potența puterea de producție.

Dar în instituțiunea sabatului pământului nu se reliefează numai această considerațiune pur economică, ci și postulatul social, că muncitorul pământului la timp de șapte ani încă are să se odihnească, cunoscând noi importanța repaosului muncitoresc în jurul căruia s'au dat multe și amare lupte.

A treia dispoziție importantă, pe care o cuprinde acest așezământ al repaosului pământului, este instituirea asistenței sociale, de care sunt împărtașiți cei lipsiți și necăjiți în al șaptelea an de odihnă, revenindu-i totdeodată și uzufructului pământului partea cuvenită, ca să poată trăi în tihnă și liniștit împreună cu argații săi și cu aceea de a căror soarte trebuie să grijiască.

Asistența, ajutorul acesta însă nu se prezintă ca o milă a stăpânului, ci se înfățișează ca un drept pe care îl asigură ordinea socială de atunci celor săraci în interesul păcii, al bunei conviețuirii și al armoniei, care trebuie să vibreze între diferitele clase sociale ale aceleș societăți omenești. Uzufructuarul pământului nu putea să zică, că ajutorul în bucate derivă dela el, pentru că în al șaptelea an el nu muncea pământul, ci în urma productivității mari a pământului din Răsărit, rodul se atribuia însuși pământului, care își deriva puterea dela înaltul lui stăpân, dela Dumnezeu așa, că în urma acestei concepții nimeni nu se putea bate pe piept, că este marimimos, de vreme ce el însuși trăia în al șaptelea an din grație divină.

Concepția teocratică a venit în chipul acesta direct într'ajutor păturii lipsite a populației, netezind în mare parte asperitățile, de care nu e ferit nici un organism social.

Aurel Moaca.

COMEMORAREA LUI ANDREI ȘAGUNA.

Din două înalte motive, școala noastră teologică cinstește an de an memoria lui Andrei Șaguna, în ziua de 30 Noemvrie, sfântul Andrei.

Este întâiu cultul pentru bărbatul providențial al românilor de dincoace de munți și este cinstirea memoriei înaltei fețe bisericesti care prin Biserică a mântuit neamul său.

Un modest prinos de rugăciune în preajma parastasului ce s'a săvârșit Miercuri în biserica catedrală, a fost aproape tot ce s'a închinat întru memoria Arhiepiscopului și mitropolitului Andrei. Atâta în Biserică. După sfânta slujbă, P. S. Sa Arhiepiscopul Filaret, profesorii și clericii dela Academia teologică s'au retras la școala lor, unde, într'un cerc intim, au serbat această pioasă comemorare.

Profesorul Dimitrie Popescu a conturat aci, în linii generale, activitatea omnilaterală a acestui ierarh fără seamăn în vremile trecute. Cu vioiciune și cu multă claritate Dl Popescu a arătat, că mâna proteguitoare și interesul lui Șaguna, nu odată s'au coborât și de ceea parte a țărilor locuite de Români având deci bunăstarea și ridicarea întregului neam românesc la inima lui...

Clericul de a III Isaiia Suru, ca vicepreședinte al Soc. „Ioan Popasu“ a reîmprospătat viața și activitatea lui Șaguna, care poate fi, și este cu adevărat o călăuză a oricărui preot care-și iubește neamul său și altarul la care servește. Espunerea în vorbe lapidare și interesul cu-care a fost ascultată au fost în destulă măsură să judece valoarea disertației.

Intre punctele acestea s'au cântat mai multe bucăți corale. Indesebi concertul religios „Ție“ de faimosul Vorobchieviciu, a fost de o superbă frumusețe. Se cuvine laudă conducătorului acestui cor, clericului A. Bocșianu și tuturor clericilor cântăreți...

La sfârșitul festivității P. S. Sa Arhiepiscopul Filaret în cuvinte de o pătrunzătoare duiosie își amintește de înmormântarea lui Șaguna la Rășinari, la care a luat parte și P. S. Sa. Mai adaugă la spusele antevorbitorilor, aceea, că „dacă Șaguna n'ar fi fost trimis nouă arhiepiscop de Dumnezeu — poate — noi n'am mai exista astăzi ca Biserică și națiune“... El a fost restaurator al ortodoxiei noastre prigonită... El să servescă tuturor de exemplu... cartea vieții lui Șaguna să fie izvor de fapte și generatoare de lucruri mari; împlinindu-ne toate datoritiile noastre, vom împăca și cugetul și conștiința noastră.

Așa vom cinsti cu adevărat memoria lui Șaguna!

Cuvântare

rostită în biserica ort. rom. din Lugoj, cu prilejul
congresului preoțesc din 10 Noemvrie 1927.

(Continuare).

Comisia aceea, care luase o răspundere mare, când ne-a trimis prin parohii, vrem să aibă sufletește, mângâierea deplină, că nu numai sub raport teoretico-științific, ci, mai ales, prin aplicarea practică a teoriilor acestora, n'au greșit, când au iscălit diplomele noastre de calificare preoțească. Imi aduc aminte cu duiosie, că absolvenții de teologie din vremea mea, luasem eroica hotărâre, de-a face să se întâlnească, prin noi, mulțumita cu binefacerea. Sufletele profesorilor morți, să simtă bucurie în ceruri, iar sufletele profesorilor din viață, să se desfășoare în convingerea, că, întrând o parte a ființei lor, în ritmul sufletesc al elevilor recunoscători, pe cari i-au pregătit conștient, n'au obosit în zadar; nu sunt nici uitați, nici părăsiți, nici trecuți cu vederea, în mod ușuratic, ci au întreaga recunoștință, stima și iubirea fiilor lor sufletești, pentru munca depusă în scopul așezării lor printre intelectualii neamului nostru, ba mai mult: pentru devenirea lor, de „părinți ai poporului“.

Este bine și cuvințios, ca să se afle cineva din rândurile preoției noastre — de data aceasta am deschis eu drumul recunoștințelor — să nu dea uitării pe părinții lor sufletești, căroro li-se cuvine întreaga stima, recunoștința și dragostea noastră, mai mult chiar decât față de părinții trupești; iar aceasta se impune și din motivul, ca umilii bărbați de școală, cari au muncit decenii întregi pentru noi, înmulțindu-ne, cu răbdare de mucenici, cunoștințele, formându-ne, prin pilda lor, caracterele, să-și vadă, măcar într'o singură zi din viață, răsplata morală și răsplata iubirii sincere și devotate, ca, în temeiul cuvintelor poetului străbun „non omnis moriar“, să se pătrundă în suflet de bucuria, care este dată celor puțini: să trăiască în generațiile viitoare, prin prisma gândului generațiilor actuale, până la cel mai îndepărtat genunchi de oameni de omenie, din vița și din legea românească.

Iubiților mei frați!

Serviciul divin, care înfățișează, viața, faptele, moartea, învierea și înălțarea Mântuitorului nostru Iisus Christos la ceruri, este, — cum bine știu cu toții — sfânta Liturghie.

Mi-l închipui, în momentul acesta, pe fiecare preot la vecernie; bună oară: în Sâmbătă înaintea Duminecii a 22-a după Rusalii, respective, dela Luca a 8-a, când se cetește pericopa evan-

gheliei din Dumineca a 25-a după Rusalii, care tocmai ne stă în prag.

Il văz, plimbându-se, cam pe la ora două după masă, prin curtea bisericeii, avându-și predica scrisă frumos, legibil, gata ca pentru tipar. Până să tragă clopotul de vecernie, părțile citește zelos predica, o rostește în liber și simte fiorii mulțumirii spirituale, că în ziua următoare va face să vibreze, — în emoții profunde — sufletele păstorilor săi. Seara, când o recitește, pune deosebit fond pe gesturi și înțonare. Fericit, că s'a pregătit bine, adoarme zimbînd, iar ingerul său păzitor îi aduce — în vis — lumina cerească, care-i împodobește capul cu o cunună de lauri.

Duminecă, după Utrenie, se găta, după cuviință, de săvârșirea sfintei Liturgii; proscomidia o face, tot-deuna, după cuvenita luare a vremii, nelăsând pe din afară, nici o rugăciune; liturghia însăși o servește lin, frumos și rar, toată vorba să între în inimi, și toată vorba să-i fie sorbită de sufletele creștinilor, pentru-că au înțeles-o deplin!

La priceasnă arată poporului însemnătatea pericopei din evanghelia a 8-a a Evangelistului Luca, cu multă căldură, cu deplină convingere, cu glas blând și dulce; iar parohienii, cu batisatele la ochi, — semn, că li-s'a trezit conștiința spre bine, — la împărțirea anaferei — cu sfioase sărutări de mână, — îi urează preotului multă sănătate și deplină fericire, pentru cuvintele de învățătură, pe care le-a spus așa de frumos, de li-a stors lacrimi din ochi . . .

De sigur, că închipuirea mea, este mai mult exprimarea unei dorințe, decât a unei realități. Idealismul meu mă face a crede, că preotul conștient de înalta lui misiune, se află și în cele mai umile din satele noastre. Realitatea, dacă e alta, atunci într-o cameră „caritatis“, și-l întreb: ce-l doare? Care este piedeca lipsei lui de pregătire? Și pentru ce întârzie oare al vedea și al simți pe Christos în camera sufletului său? Intristarea pentru vre-o ființă dragă din familie, și percutată? Dela cine poate el, în acest caz, cere mântuirea? Nu dela Christos? Mângăierea sufletescă, nu dela Christos? Pacea și voea de viață, de muncă rodnică, nu dela Christos?

Dar să ne oprim o clipă la prescrierile liturgierului, când se săvârșește sf. Liturgie, a sfântului Ioan Gură de aur, sf. Grigorie ori sf. Vasile cel mare. Ține-le, fratele meu în Christos aceste prescrieri! Cu evlavie supusă, cu inima veselă entusiastă!

Rostirea ecteniilor, a rugăciunilor, a sfintei evanghelii; momentele sfintei prefaceri a pâinei și a vinului, în însuș trupul și sângele Domnului

nostru Iisus Christos, cum le privește fratele meu întru preoție? Nu rostește rugăciunile și ecteniile mehanic? Cugetul și inima fiindu-i aiurea? Înțelege fratele meu în Christos misterul prefacerii?

Cutremuratu-s'a ființa lui, în fața măreției dumnezeiești, în clipa când pânea și vinul reprezintă real și integral pe Christos euharistic, identic, neschimbat, nealterat, cu însuși Christos cel de-a dreapta Tatălui? Are el conștiința și nobila mândrie, de a se ști acestui mare împărat, care este Iisus Christos, sfetnic înalt, ministrul său pe viață? Are el convingerea, că, ducând o viață conformă cu poruncile Mântuitorului Iisus Christos, nu numai pe sine, ci, și pe credincioșii lui încredințați îi va duce la viața eternă, la lumina fericirii cerești? Intocmindu-și preotul viața sufletească în conformitate cu aceste idei; identificându-și scopul vieții cu sublimitatea misiunii pastorale, vom înțelege, prin comparație și motivul, pentru care, românimea ortodoxă din protopresbiteratul Lugojului, sărbătorind distinsa personalitate a vrednicului protopop Dr. George Popoviciu, reliefează îndeosebi pe preotul mare, conștient de chemarea sa și, voină a-l prezenta lumii ortodoxe, ca pe o pildă vie, vrednică de urmat, de cătră întreaga preoție din metropolie, ba, ce zic din metropolie, din toate orașele și satele României-Mari, îi întinde ospățul recunoștinței?

În parlamentul acestei adorate României-mari, ca vicepreședinte al Senatului, a condus cu tact obiectivitate și imparțialitate ședințele, cari i-s'au încredințat spre conducere. A lucrat, din toate puterile, ca principiile fundamentale din statutul nostru organic șagunian, să fie trecute în noua lege pentru organizarea bisericeii noastre ortodoxe din Patrie, azi în vigoare. O conștiință trează, izvorită din darul dumnezeiesc al vocațiunii preoțești, imbibată cu frumusețea admirabilelor servicii ale cultului nostru extern, săvârșită cu evlavie și pasiune, iată izvorul fecund al principiilor conducătoare, cari vor avea să prezideze activitatea noastră din viitor. E o datorie morală, ca unul, dintre umiliții preoți ai altarului, cum sunt și eu, să recunosc în personalitatea prot. Dr. George Popoviciu al Lugojului, icoana admirabilă a preotului convins și devotat și o pildă adorabilă, vrednică de imitat. Patruzeci de ani de protopopie o binecuvântare cerească; iar recunoștința — orhidee, — floare rară și de mare preț!

Cuvânt, care ai răsărit din Tatăl, și ai luat chip de rob, ca să ne ridici pre noi din robia patimilor; Iisuse Christoase, nume scump și prea dorit; cel-ce ești din veci și mai mare, decât tot numele, ascultă, cu milă, cu iubirea

Ta de oameni ruga mea; întinde aripa Ta ocrotitoare și acopere și păzește sufletul și trupul smeritului tau serv, protopopul George al Lugoșului, vindecă-i ori-ce durere și-i alină ori-ce neajuns sufletesc și trupesc; întărește-i voința, ca să meargă înainte, cu făclia minții aprinsă, tot așa cum l-ai învrednicit, în acești patruzeci de ani de muncă creștinească și românească, bine plăcută Ție.

Dă-i lui, să între întru bucuria Domnului Său, la inseratul vieții Sale, iar nouă, care ne-am adunat astăzi în casa cea sfântă a Ta, dă-ne răbdarea, iscusința și virtutea Lui, de-a lupta contra văzuților și nevăzuților vrășmași, pomenind tot-de-una cu dor înalt, cu umilința și duhovniceasca desfătare, Prea sfânt numele Tău, acum și pururea și în vecii vecilor — Amin!

*Alexandru Munteanu al lui Vasile
protopresbiter.*

Apropiindu-se ss. serbători și praznice, preoțimea noastră să grijească din bună vreme a se prevedea cu lumânările de ceară necesare, pentruca să se evite aglomerările de comenzi.

*

Se atrage atențiunea on. Preoțimi și a episcopilor parohiale că s'au ivit în comerț lumânări, menite și ispitiască cu prețul lor mai scăzut și prin culoarea lor galbenă; anumitele lumânări au numai o aparență de ceară curată, ori numai spoite uneori cu un strat foarte subțire de ceară; oricum prin anumite constatări (ciocnindu-se — b. o. — dau un sunet caracteristic ca de sticlă), se dovedește că sunt fabricații false.

Ș T I R I

Duminica trecută, la sfârșitul sf. Liturgii s'a făcut parastas pentru veșnica odihnă a adormitului în Domnul Ion Brătianu. După parastas P. S. Sa Episcopul nostru Iosif a evocat în vorbe duiosae marile vrednicii și fapte ale aceluia care a fost „corifeu între corifeii neamului său”. Crescut într'un mediu de adâncă regilozitate — deși bărbat de seamă mare — a iubit nespuse de mult Biserica și neamul său, căci nu se poate iubi una fără alta. Poporul nostru a fost hărăzit de Dumnezeu în vremuri mari cu bărbați de talia vremurilor. Un astfel de bărbat a fost acela, care astăzi trece să dea iudecății veșnice mărturie despre împlinirea datorilor sale, pe această lume. Pentru aceasta să rugăm astăzi odihnă veșnică și fericită, dela Dumnezeu. Pentru poporul jalnic să cerem Proniei divine, ca nemijlocit să-i dea cărmaci vrednici de înaintașul lor diabolic; această prevedință e nemincinoasă, căci Apostolul Duminicii zice: „Dumnezeu va griji de poporul său și va binecuvânta pe poporul său cu pace”...

Ca membru al eforiei bisericii noastre pe restul periodului de 6 ani, în locul d-lui P. Gârboviceanu, demisionat, s'a confirmat prin decret regal d. Constantin I. Băicoianu, numit din partea ministerului cultelor de acord cu ministerul finanțelor.

Facultatea de medicină din Iași și premiul Nobel. Pentru decernarea premiului Nobel pentru medicină, votează profesorii dela facultățile de medicină din toate Statele Europei. Votarea se face prin rotație, — câte șase facultăți pe an. — Anul acesta, a venit rândul la vot și facultății de medicină din Iași. Academia regală din Stockholm a trimis profesorilor ieșeni buletine de vot, cari vor trebui completate și expediate în vederea decernării premiului. Profesorii au avut o consfătuire exprimându-și părerea ca să dea votul pentru savantul francez Calmette, descoperitorul unui leac pentru evitarea tuberculozei.

„Școala” ungiurească. Cercul profesorilor secundari din Budapesta, într'o ședință din zilele trecute, s'a ocupat de chestiunea intensificării spiritului iredentist prin școală: s'a propus introducerea unui nou obiect de studiu, care să facă cunoscut elevilor pierderile etnice, economice și culturale suferite de Ungaria în urma tratatului de la Trianon. Președintele cercului a fost însărcinat să studieze mijloacele prin care se poate realiza din punct de vedere pedagogic (!) instrucțiunea iredentistă. Astfel propaganda iredentistă se introduce în mod oficial la toate școlile din Ungaria. „Fericită țară!”

CONCURS

pentru postul de econom la școala normală de băieți din Caransebeș. Economul e retribuit cu 2842 Lei lunar, întreaga întreținere, luminat și încălzit. Postul se poate ocupa la 15 Decembrie. Se primesc numai bărbați fără familie.

Caransebeș, 30 Noembrie 1927.

Diracțiunea.

Nr. 611/1927 acte.

Publicație de licitație.

Aduc la cunoștință generală, că „Prima cassă de păstrare din Caransebeș” s. p. a. din Caransebeș, va vinde cu intervenția mea, la licitație publică, în biroul firmei „Prima cassă de păstrare din Caransebeș” la 12 Decembrie 1927 ora 16 p. m. următoarele obiecte și anume: un colier și un inel cu pietre de briliant, care obiecte sunt predate în gaj.

Prețul de strigare este 30.000 Lei, iar vadiul 10% din prețul de strigare, care se va depune înaintea începerii licitației la mâna mea.

Prețul de cumpărare împreună cu 2% la 100, taxă de cumpărare, se va plăti de către cumpărător imediat la fața locului.

Caransebeș la 25 Noembrie 1927.

Gh. Repede, notar public.

BIBLIOGRAFIE

Situația actuală de drept bisericesc a Bisericilor ortodoxe răsăritene. (Supliment la Dreptul Bisericesc orietal de Dr. Nicodem Milaș, ediția a III-a, Belgrad). de Dr. Radovan N. Kazimirovici, prof. universitar în Belgrad. Traducere în l. română după originalul sârbesc făcută de Uroș Kovincici, protoiereul ort. sârbesc al Aradului și Dr. Nicolae Popovici, prof. la Academia teologică din Arad. Tiparul Tipografiei Diecezane ort. rom. din Arad. 1927. Pagini: 116 în format mare. Prețul Lei 45.

S'a vorbit adeseori despre lipsa cunoașterii reciproce mai de aproape a vieții din diferitele biserici ort. particulare. Lucrarea prezentă aduce contribuții prețioase pentru înlăturarea acestei insuficiențe din viața bisericii ort. Se expun în ea istoria recentă a situației de drept bisericesc și schimbările din organizația bisericească, rezultate în urma modificărilor politice de după războiul mondial, fiecare biserică particulară având capitolul ei special. Astfel lucrarea aceasta poate fi considerată și ca un capitol ultim la istoria bisericii ort. universale.

Se tratează nu numai despre cele 12 biserici autocefale, ci și despre cele autonome (cehoslovacă, finlandeză, cea din Creta, estonă și cea din America) precum și despre cele a căror organizație încă n'a fost recunoscută formal ca independentă sau autonomă (ucraineană, albaneză, letonă, litvană și cea din Rusia). La sfârșitul lucrării ni se dau câteva considerații interesante asupra congresului panortodox din Constantinopol, ținut în anul 1923 precum și despre problema viitorului sinod ecumenic.

Prin acest conținut interesant și bogat cartea se recomandă de sine. Se poate comanda la Păr. Dr. Nicolae Popovici, profesor la Academia teologică din Arad, la Librăria diecezană din Arad, precum și la alte librării dela centrele eparhiale din ...ă. La comenzi se va trimite prețul de Lei 45 plus pentru porto 5 Lei.

Nr. 5050 B. ex. 1927.

CONCURS.

Pe baza statutului organic § 63 combinat cu § 23 punct 5 și a §-lui 7 din „Regulamentul pentru procedura la alegerea de protopresbiter“, Consiliul eparhial publică concurs pentru întregirea postului de protopresbiter în tractul Mehădiei cu sediul în Mehădia.

Recurenții la acest post de protopresbiter au să dovediască, că au caulificațiunea prescrișă în concluzul Nr. protoc. 111 al Congresului național bisericesc din anul 1888.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Dotațiunea dela parohia protopresbiterală din Mehădia, care dotațiune constă din:
 - a) Sesiunea parohială constătătoare din 48 jugere;
 - b) cuartir liber și grădină;
 - c) taxele stolare uzitate;
 - d) salariul parohial dela comuna bisericească în suma de 200 Lei;

e) interesele după capitalul solvit de societatea cailor ferate pentru exproprierea unor parcele din sesiunea parohiei protopresbiterale;

2. Birul protopresbiteral dela preoții tractuali conform punctului 32 din rescriptul declaratoriu illiric;

3. Desdaunarea pentru sedulele de cunumie în suma votată anual de către Adunarea eparhială și care sumă face acum 200 Lei și se solvește din cassa diecezană.

4. Paușalul de călătorie ce se solvește din partea casei diecezane, în suma votată anual de către Adunarea eparhială și care de prezent este de 250 Lei.

5. Paușalul pentru spesele cancelariei protopresbiterale, în mărimea votată anual de adunarea protopresbiterală și aprobată de Consiliul eparhial și care de prezent face 6471 Lei.

Din considerare la probabilitatea unei eventuale noi arondari a protopresbiteratelor, alegândul protopresbiter va trebui să consimțiască la noua arondare a protopresbiteratelor fără a forma vre-o pretensiune materială.

Reflectanții la acest post vor înainta petițiunile lor, provăzute cu documentele autentice prescise despre cualificațiunea și ocupațiunea lor de până acum, Consiliului eparhial, în termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia diecezană“.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută în 12 Noemvrie 1927.

Consiliul eparhial.

Ministerul Justiției.

COMISIUNEA DE NATURALIZĂRI.

Conform art. 23 din legea privitoare la dobândirea și pierderea naționalității române, se publică următoarea cerere de naturalizare, spre știința acelor care ar voi să facă vre-o întâmpinare, potrivit dispozițiunilor art. 23 din zisa lege:

Dos. No. 1756/927.

Domnule președinte,

Subsemnatul atât în numele meu cât și în numele soției și fiicei mele Iolan, vă rugăm să binevoiți să ne recunoașteți dreptul de cetățeni români pe baza naturalizării. Suntem cu toți născuți în jud. Severin unde am domiciliat până în anul 1918 când pentru asigurarea existenței familiei am fost nevoiți a merge la Mako, Ungaria, fără însă a opta pentru cetățenia ungară ceiace se poate constata și din certificatul de sub No. A aci anexat. Apartinența comunală am avut-o în comuna Sălha jud. Severin ceiace dovedim cu certificatul de sub B. În dovedirea îndeplinirii condițiunilor prevăzute de art. 7 pct. 1, 2, 4 și 5 din legea privitoare la pierderea și dobândirea naționalității române, depunem pe lângă aceasta un număr de 8 acte atașate prezentei cereri sub litera C.

Cu deosebită stimă, **Maurițiu Glück**
domiciliat în Caransebeș Piața Măcelarilor
(Palatul primei case de păstrare.)

**Ministerul Justiției.
COMISIUNEA DE NATURALIZĂRI.**

Conform art. 23 din legea privitoare la dobândirea și pierderea naționalității române, se publică următoarea cerere de naturalizare, spre știința acelor cari ar voi să facă vreo întâmpinare, potrivit dispozițiilor art. 23 din zisa lege:

Dos. No. 2431/1926.

Domnule președinte,

Subsemnata sunt născută în comuna Sacul, jud. Severin în care județ am și domiciliat până la anul 1918. La acest timp eu am domiciliat în Budapesta unde îmi urmam studiile mele, aflându-mă revoluția în Budapesta nu m'am putut reintoarce îndărăt fără decât numai cu pașaport maghiar și așa sunt considerată ca cetățeană maghiară. Luând însă în considerare că doresc a deveni cetățeană română rog naturalizarea mea. Documentele recerute ca: 1. certificatul de naștere. 2. Declarația notarului public. 3. Certificatul de bună purtare și 4. Certificatul despre starea materială. Am onoare a le anexa. Luând în considerare că sunt născut și crescută pe teritoriul alipit unde îmi sunt și toate rudele ca cetățeni români, rog scutirea de stagiul de 10 ani. Tot odată vă rog a dispune în sarcina mea despre publicarea recerută respective binevoiiți a mă aviza unde trebuie publicată cererea.

Primiți D-le Președinte asigurare deosebitelor mele considerațiuni.

Cu stimă, **Terezia Glück.**

domiciliată în Caransebeș la Prima casă de păstrare.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

No. 2837/1927 c. f.

În acte se referă la acest număr.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Magdalena Beja r. pr. Dr. Iosif Horváth adv. Caransebeș contra urmăritei Lungocea Afilă și cons. la cererea urmăritoarei.

Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza §§ 144, 145 și 147 din Legea LX din 1881, asupra imobilului înscris în c. f. a comunei Valișoara din circumscripția Tribunalului Caransebeș Nr. coalei c. f. 110 și anume: Nr. top. 400/2 grădină în intravilan 152 stj. Nr. top. 403/2 curte comună cu parțela Nr. 401/1 29 stj. în Nr. top. 403 casa Nr. 193 și clădiri economice în intravilan cu prețul de strigare lei 15.000 pentru eșire din indiviziune și acces.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, în ziua de **21 Decembrie 1927 ora 4 p. m.** la casa comună a comunei Valișoara.

În baza § 150 legea LX din 1881 condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobile supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de jumătate din prețul strigării § 26 XLI. 1908.

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 20% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat în § 42 LX. 1881, ori să predea aceluiași delegat chitanța de depositarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație §§ 147, 150, 170, legea LX. din 1881 § 21 XLI. 1908.

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit. (§ 25 XLI. 1908).

Caransebeș la 26 Septembrie 1927.

Tannenbaum m. p., aj. dir. c. f.

Postelnicu m. p., jud. șef.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

No. 3057/1927 c. f.

Extract din publicațiune de licitație.

În cererea de executare făcută de urmăritoarea Banca Poporală contra urmăritului Alexandru Iritz, judecătoria a ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Caransebeș circumscripția Judecătoriei mixte Caransebeș, cuprinse în c. f. a comunei Caransebeș Nr. coalei c. f. 1023, Nr. de ordine A Nr. top. 296 Casa Nr. 467 cu intravilan de 59 stp. și Nr. top. 297 Casa cu intravilan de 111 stp. cu prețul de strigare de Lei 400.000, pentru încasarea creanței de 550.000 lei capital și accesorii.

Licitațiunea se va ținea în ziua de 26 Ianuarie 1928 ora 9 a. m. în localul oficial al c. f. Nr. 14.

Imobilul ce va fi licitat nu poate fi vândut pe un preț mai mic de cât jumătate din prețul de strigare.

Cei care doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în § 42 legea LX 1881, sau să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției, și să semneze condițiunile de licitație (§§ 147, 150, 170, legea LX 1881, § 21 legea XL 1908.)

Dacă nimeni nu oferă mai mult cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția fixată conform procentului prețului de strigare la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit, (§ 25 XLI 1908.)

Data în Caransebeș la 8 Octombrie 1927.

ss. **N. Postelnicu** jude-șef.

p. conf. ss. **Tannenbaum** aj. dir. c. f.

Judecătoria ocolului Caransebeș, secția cf.

No. 2564/1927 cf.

Extract din publicațiune de licitație.

În cererea de executare făcută de urmăritorul Dr. Iosif Horváth adv. în Caransebeș, contra urmăritului Petru Anca din Buchin, judecătoria a ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Buchin, circ. judecătoriei mixte Caransebeș, cuprinse în cf. a comunei Buchin, No. coalei cf. 14, No. de ord. A No. top. 288/2 arătură în Terova 1047 stp. No. top. 620/1—6 arătură în Colonța 1086 stp. cu prețul de strigare de 2500 și 3000 Lei, pentru eșire din indiviziune și accesorii.

Licitațiunea se va ținea în ziua de **20 luna Decembrie anul 1927 ora 4 p. m. la casa comunală a comunei Buchin.**

Imobilul ce va fi licitat nu poate fi vândut pe un preț mai mic decât jumătate din prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 20% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauție socotite după cursul fixat în § 42 legea LX 1881, sau să predea aceluiaș delegat chitanța constatând depunerea judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație. (§ 147, 150, 170, legea LX 1881, § 21 legea LX 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția fixată conform procentului prețului de strigare, la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit, § 25 XLI 1908).

Data în Caransebeș la 13 luna August anul 1927.

Tannenbaum mp. aj. de cf.

Virágh mp. jud.-cons.

Judecătoria ocolului Teregova secția c. f.

No. 917/1927 c. f.

Extract din publicațiune de licitație.

La cererea de executare făcută de următorul Banca Poporală Caransebeș, contra urmăritei Hermina Martidines din Rusca, judecătoria a ordonat licitațiunea execuțională, în ce privește imobilele situate în comuna Rusca, circumscripția judecătoria ocolului Teregova cuprinse în c. f. a comunei Rusca Nr. coalei 1089, intravilan sub Nr. 71 de 700 stp. în prețul de strigare 20.000 Lei apoi din c. f. No. 1970 parcela Isvoru Sest 1 jugh. 800 stj. grădină în preț de strigare 10.000 Lei, Gurișoara 69 stj. grădină preț de strigare 500 lei, Gurișoara 726 stj. grădină în preț de strigare 4.000 lei, Tilva Sest 578 stj. în preț de strigare 3.000 lei, Gurișoara 600 stj. grădină în preț de strigare 3.000 lei, No. top. 221 Gurișoara 1300 stj. grădină în preț de strigare 6.000 lei, No. top. 83 Tilva Șuti 75 stj. grădină în preț de strigare 500 lei, pentru încasarea creanței de 63.000 lei capital și accesorii.

Licitația se va ținea în ziua de 27 Ianuarie 1928 ora 9 a. m. la casa comunală a comunei Rusca.

Imobilele ce vor fi licitate nu pot fi vindute pe un preț mai mic de cât jumătate din prețul de strigare.

Cei care doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în § 42 legea LX 1881, sau să predea aceluiaș delegat chitanța constatând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație, (§§ 147, 150, 170, legea LX 1881: § 21 legea XL 1908.)

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția fixată conform procentului prețului de strigare la aceeași parte procentuală a prețului oferit, § 25 XLI 1908.)

Data în Teregova la 12 Septembrie 1927.
ss (Indescifrabil) judecător.

Pentru autenticitate ss. Indescifrabil) cond. de c. f.

AVIZ!

Se primesc pentru
reparare tot felul de

Galoși, Șoșoni

și altele, pe lângă
prețuri convenabile

PETRU CRISTA, Str. Târgului No. 26

CARANSEBEȘ. 2-3

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBESULUI

In fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericii noastre dreptmăritoare.

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la **FABRICĂ** cu grosul

sau la „LIBRĂRIA DIECEZANĂ” cu grosul și cu bucata.